

Gatelang

Natteravnene - Gatelang siden 1990
Nummer 2 - juni 2018 - 17. årgang

Tema:
**Fra ungdom
til voksen**

LISA BØRUD:

BLE VOKSEN AV STJERNEKAMP

URO PÅ VESTLI:

I MØTE MED STATSMINISTEREN

Har DU lyst til å prøve deg som Natteravn?

	Ja	Nei
Er du mellom 18 og 80 år?	☐	☐
Trives du blant mennesker?	☐	☐
Har du et positivt menneskesyn?	☐	☐
Har du det som kalles sunn fornuft?	☐	☐
Liker du frisk luft og synes mosjon er greit?	☐	☐
Har du to eller flere fredag eller lørdager til overs i løpet av et år?	☐	☐

Fire ja eller flere?
Da er du mest synsynligvis den perfekte natteravn!

Ta kontakt med oss i dag!

www.natteravnene.no

Gatelangs

ISSN 1891-6856

ANSVARLIG REDAKTØR:

Lars Norbom
gatelangs@natteravnene.no

REDAKTØR:

Anette Haugen
gatelangs@natteravnene.no

DESIGN OG PRE-PRESS:

Per Frederiksen • vinceweb.no

TRYKK:

Zoom Grafisk • Drammen

ANNONSER:

Norske Publikasjoner as
Telefon: 22 90 71 90

BESØKS- OG POSTADRESSE:

Natteravnene Oslo,
Storgata 28,
0184 OSLO
Telefon: 23 00 21 20

NATTERAVNENES STYRE:

Sander Brink (styreleder)
Siri Skrøder
Marianne Sætrang Lunde
Kim Marius Ilmo Bolin
Eva Raknerud Braathen
Olav E. Storm (vara)
Gaute Bergmo (vara)

gatelangs@natteravnene.no
www.natteravnene.no
www.facebook.com/natteravnene1
twitter.com/ravnene

Trykksak

Zoom Grafisk,
Drammen, har rett til
å benytte svanemerket
på sine trykte
produkter.

241 501

Forsidefoto: Julia Marie Naglestad/NRK
Side3-foto: (utsnitt)
Christer Bell - christerbell.com

Når dere nå trår inn i de voksnes rekker...

Det var i hvert fall det han sa, presten i Bøler menighet som konfirmerte meg og et trettitalls jevnaldrende, en solfylt høstdag i 1981. Men stemte det?

Nepp. Jeg merket i hvert fall ikke særlig forskjell. Sannsynligvis er det individuelt betinget når man føler seg voksen. Det viktige er imidlertid at det på reisen fra ungdom til voksen er behov for gode oppvekstmiljøer, foreldre og andre rollemødder.

Den senere tids utvikling når det gjelder ungdomskriminalitet i enkelte bydeler i vår hovedstad, gir oss en ubehagelig påminnelse om hva som kan bli konsekvensen av mangel på gode oppvekstmiljøer.

Dessverre har lokale natteravnere fått oppleve dette på nært hold, blant annet i form av steinkastende ungdom på Vestli.

I denne utgaven, som har tema «fra ungdom til voksen», gir blant annet psykologspesialist Didrik Hægeland deg svaret på hva som er likheten mellom en ungdomshjerne og en blodtrimma Ferrari. Vi ser også nærmere på konfirmasjonsforberedelser og møter en kreativ «helsesista». God vandring!

Innhold

Leder	3
Landet rundt	5
Ble voksen gjennom Stjernekamp	6
Hvordan fungerer tenåringshjernen	8
Familietradisjon	10
Lærer om ulike menneskesyn	11
Møter ungdommen på Snap	12
Gir ungdom en jobbsjanse	14
Natteravnskolen	16
Nytt om Natteravnene	18
Møte med statsministeren om Vestli	20
Mottok sjekk for hjulskift	21
Profil: Fint å trygge nærmiljøet	23
Portrett: Ny giv på Hamar	24
Fra arkivet: Ansvar for at unge drikker	28
Ungdommens stemme	30

Møt helsesista.

Se side 12

Neste Gatelangs kommer i september.
Frist for innspill er 1.august 2018

Tips oss!

Skjer det noe i ditt nærmiljø eller i din natteravngruppe som Gatelangs bør skrive om?

Tips oss!

Send en mail til gatelangs@natteravnene.no

Natteravnner landet rundt...

Rana

«Vær hjemme, vær selv i stand til å kunne komme å hente og ta vare på ungdommen din som har vært litt uheldig.» «Foreldrene bør ikke selv sitte fulle på ei hytte langt unna, når barna deres er ute.» Dette er deler av appellen leder for de lokale Natteravnene, Stein Erik Hovind og politikontakt, Tom Hovi Bogen, kom med til ungdomsforeldre i forkant av mai-måned, meldte Rana Blad. De skrev videre at både politi og natteravnner opplever at stadig yngre barn tiltrekkes steder der eldre ungdom samler seg til festligheter.

Bjugn

Hasj, alkohol og voksne menn tvinger Natteravnene ut på nye vandringar, meldte Fosna-Folket i vinter. Det er altså flere ulike årsaker som gjør at det igjen er behov for at voksne personer bidrar til å trygge gatene i Bjugn.

Haugesund

To natteravnner var blant dem som ble hedret på Haugesund Røde Kors sitt årsmøte tidligere i år, melder Haugesunds avis. Sammen med Torgim Eide, fikk Solveig Saltvedt og Margareth Sætre tildelt Norges Røde Kors fortjenestediagram med nål for aktivt Røde Kors-arbeid. For de to sistnevnte ble natteravnntjenesten de har deltatt på i Haugesund trukket fram, blant mye annet. En fjerde person, Paul Eggen Jr., ble utnevnt til æresmedlem av Haugesund Røde Kors.

Kongsvinger

Natteravnene i Kongsvinger har ingen egne penger, men trenger utstyr for å hjelpe. Nå ber de om støtte, melder Glåmdalen. «Vi ser at vi har behov for blant annet gode lommelykter, skikkelige pledd og drikkeflasker.» Dette er noe av det ravneshjef Kristin Kongslie Eker i Kongsvinger sier til lokalavisa. I et brev til Kongsvinger kommune redegjør hun for Natteravnenes frivillige innsats, og hvilke behov organisasjonen har for å kunne hjelpe.

Ås

Natteravnene har vært fraværende i Ås de siste årene. Nå oppfordres foreldre og andre voksne til å stille seg til disposisjon for et tryggere samfunn, melder både Ås Avis og Østlandets Blad. Å gå natteravn er både sosialt, hyggelig og meningsfylt – og en utrolig viktig oppgave. Det mener både politiet, SLT-koordinatoren, FAU og frivilligsentralen i Ås, som håper å få etablert Natteravnene igjen.

Halden

For Natteravnene i Halden var årets første vandringssdag skjærtorsdag. Halden Arbeiderblad meldte da at foreldre og andre ble oppfordret til å melde seg. I Halden er Natteravnene organisert som et samarbeid mellom KFU (Kommunalt foreldreutvalg) og frivilligsentralen. Målet er å få med minst fem foreldre fra hver av byens barne- og ungdomsskoler. Samtidig har de i år også kontaktet Halden videregående skole og fått med seg fem derfra også.

Ble mer voksen gjer

Lisa Børud var barnestjerne, men hadde hatt en lang pause fra artistlivet da hun takket ja til å delta på NRKs Stjerne-kamp. Deltagelsen lærte henne å takle nerver og ulike situasjoner, slik at hun ble mer moden. Hun føler ellers hun har hatt en ganske vanlig og fin ungdomstid.

Av Anette Haugen

Første gang Lisa Børud (22) sto på en scene var hun bare fem år. Hun er fra en musikkfamilie – og sammen med familien reiste hun og hennes to år yngre søster rundt og opptrådte mange av helgene i oppveksten. Også hennes yngste søster, som nå er sju år, synger. Lisa ga videre ut en rekke musikk-CD'er før hun bestemte seg for å ta en pause da hun var cirka 16 år.

– Det var flere årsaker til det. En ting var at sangene mine var typiske barnesanger og publikumsalderen var deretter. Da jeg nærmet meg 16, ble det unaturlig å fortsette. Samtidig kom jeg i et slags stemmeskifte. Jeg hadde veldig lys stemme før, nå ble det vanskeligere å synge. Jeg trengte en pause på samme tid som jeg skulle begynne på videregående, sier hun.

Vanlig ungdomstid

På spørsmål om hun synes hun har hatt en vanlig barne- og ungdomstid, til tross for artistlivet, svarer Lisa Børud et klart ja. Alt blir en vanesak, også det å stå på scenen. Samtidig skjedde det i veldig trygge rammer med familien nært rundt henne og søsteren. Hun gikk på skole som alle andre. De reiste kun i helgene, så det var kun én og annen fredag de måtte ha fri.

– Når vi var hjemme var alt helt vanlig. Jeg har hatt gode venner som har vært der gjennom hele barndommen. Da jeg begynte på videregående og fikk en del nye venner, var det nok noen som synes det var litt stas i starten, men det var bare hyggelig. Jeg tok jo uansett pause da, så skoletiden min var helt normal. Jeg har hatt en fin ungdomstid, fastslår hun.

Den tidligere barnestjernen er vokst opp på Fevik i Grimstad kommune og flyttet senere til Arendal med familien. Videregående skole tok hun i Grimstad, der valget falt på dans. Det var et naturlig valg, for hun har ved siden av sangen danset siden hun var sju år.

Det begynte med ballett, deretter ble hun med i en barne- og ungdomsdansgruppe, som holdt en del show. Her fikk hun sansen for hip-hop. Etter videregående jobbet hun et år, før hun flyttet til Oslo og begynte på Bårdar Akademiet, der hun er ferdig nå til sommeren.

Stjerne-kamp

Egentlig hadde Lisa Børud ingen planer om å ta opp sangkarrieren igjen etter at hun tok seg en pause. Hun var usikker på stemmen og tenkte heller å satse på dansen. Men så kom det en forespørsel fra NRK i mars i fjor. Kunne hun tenke seg å bli med på høstens Stjerne-kamp?

– Først trodde jeg det var snakk om dans, men da jeg forsto hva det var ble jeg først litt redd. Det var lenge siden jeg hadde opptrådd og jeg visste heller ikke om stemmen ville holde. Tanken på å bli bedømt hver lørdag var skremmende. Jeg svarte at jeg var interessert, men trengte å tenke meg om. Jeg måtte snakke litt med foreldrene mine først, forteller hun.

Foreldrene var klare på at om hun valgte å delta, måtte hun være helt sikkert. Hun måtte ikke stille opp på noe hun syntes var vondt. De støttet henne imidlertid på valget om å ta det som en ren utfordring. Et valg hun er svært glad for i dag. Deltagelsen i Stjerne-kamp, der hun gjorde det kjempebra og ble nummer fire, bidro nemlig til at hun ble mer moden og voksen – og til at hun har turt å takke ja til flere andre spennende utfordringer i ettertid.

En av disse var da hun før jul fikk en hasteforespørsel om å stille som vikar for Hanne Krogh på en julekonsert i Kristiansand. Hanne Krogh var blitt syk og hun selv var på vei hjem på juleferie. Hun tok utfordringen på strak arm. Det var skremmende å synge nesten a cappella, men samtidig var det en veldig god mestringsfølelse da det gikk bra.

Tøff lærdom

– Gjennom Stjerne-kamp utviklet jeg meg både musikalsk og personlig – og ble mer moden. Jeg var nødt til å kaste meg ut i ting og takle både nerver og de situasjonene jeg kom opp i. Jeg lærte å opptre profesjonelt og til å forholde meg til andre artister. Som barneartist hadde jeg det nok ganske enkelt, der familien tok ansvar for meg, sier Lisa Børud.

En annen tøff lærdom under Stjerne-kamptiden, var å få terningkast på alt du

nnom Stjernekamp

Stjernekamp: Det var en fin utfordring å delta i Stjernekamp. Det gjorde Lisa Børud mer voksen på mange vis. (Foto: Julia Marie Naglestad/NRK)

gjorde, samtidig som alle skulle ha en mening om både det ene og det andre. Da gjaldt det å sile ut informasjonen og være rasjonell. Til det var det fint å ha et godt støtteapparat i familien.

– Det er lett å bli destruktiv, men her har nok den kristne troen min hjulpet meg mye. I stedet for å la det folk mener definere hvem jeg er, lar jeg troen definere meg. Det er ingen krise om det går dårlig på en oppreden. Det er ikke der verdiene mine ligger, fastslår hun.

Noe annet hun mener har vært god lærdom på voksenveien, er at hun tok et arbeidsår etter videregående. I og med at hun alltid sto på scenen i helger og om sommeren, ble det ikke tid til en vanlig sommerjobb, der du jobber under en arbeidsgiver du må forholde deg til.

– Jeg jobbet først på Strand Hotel i Fevik. Det var krevende og du måtte virkelig «være til stede», så man ble fort voksen. Deretter jobbet jeg på Europris og Biltema. Det ga ulik erfaring, der jeg ikke minst lærte mye om service, påpeker hun.

Vanlig ungdomstid: Til tross for at hun var barnestjerne og har turnert, føler Lisa Børud at hun har hatt en fin og ganske vanlig ungdomstid.

Foto: Anette Haugen

Press og stress

Hva tenker så den unge artisten om presset og stresset mange ungdommer i dag føler på?

– Jeg har følt på det selv, dette med å være flink skolepike og ville gjøre ting bra. Det er lett å bli stresset når presset kommer fra alle kanter. Noen føler de må være flinke i alt. Det er jo slik skolehverdagen er lagt opp, men må vi virkelig være gode i alt? Rådet jeg ofte gir til meg selv er å prøve å gi seg selv litt rom. Du trenger ikke være best i alt, fastslår Lisa Børud.

Med tanke på hva foreldre bør og kan gjøre for å bistå de unge på vei mot voksenlivet, trekker hun fram hva hennes egne foreldre har sagt til henne. Det er at det er viktig å ta én ting av gangen. Hun har selv ofte vært opptatt av å skulle gjøre alt mulig på én gang, men da har foreldrene bedt henne om å ta dag for dag. Morgendagen har nok med seg sjøl.

Hun tenker også at det er viktig at foreldre er flinke til å spørre ungdommen om hvordan det går og deretter lytte til det de har å si. Å komme med en masse råd uten at de er blitt bedt om det, er neppe noen vits, for da er det ikke sikkert barna lytter. Her avhenger det selvfølgelig også litt av hva slags forhold de har til hverandre.

Mye igjen å lære

Selv om hun har modnet veldig etter tiden med Stjernekamp og også etter at hun flyttet hjemmefra og til Oslo, tenker Lisa Børud at hun har mye igjen å lære før hun føler seg helt voksen. Det tviler hun på at hun gjør før hun flytter for seg selv og stifter familie.

– Jeg bor nå i et kollektiv, der det er lett å lene seg på andre. Jeg er nok litt kunstnerisk anlagt og ikke den flinkeste til å ta initiativ til de praktiske tingene, slik som å lage mat. Det hadde vært fint å være litt mer praktisk anlagt, men du lærer mens du går – og du kan ikke være verdensmester i alt, påpeker den unge artisten.

Men hvor går så veien videre som artist? Sannsynlig heller det mot en sangkarriere, men hun kan jo kombinere med dansen. Hun har fått flere spennende forespørsler for tiden framover, så vi vil nok få se henne litt både på TV-skjermen og andre steder. Så langt har vi blant annet sett henne i «Bit for bit» og som danser for Alexander Rybak i Eurovision.

Hvordan fungerer t

Hjernen til en ungdom kan sammenlignes med en blodtrimma Ferrari som kjøres av en dårlig sjåfør. Til sammenligning fungerer den voksne hjernen som en middelmådig Skoda, men den kjøres av en dyktig sjåfør. Først når den er 25 år er tenåringshjernen ferdig utviklet.

Av Anette Haugen

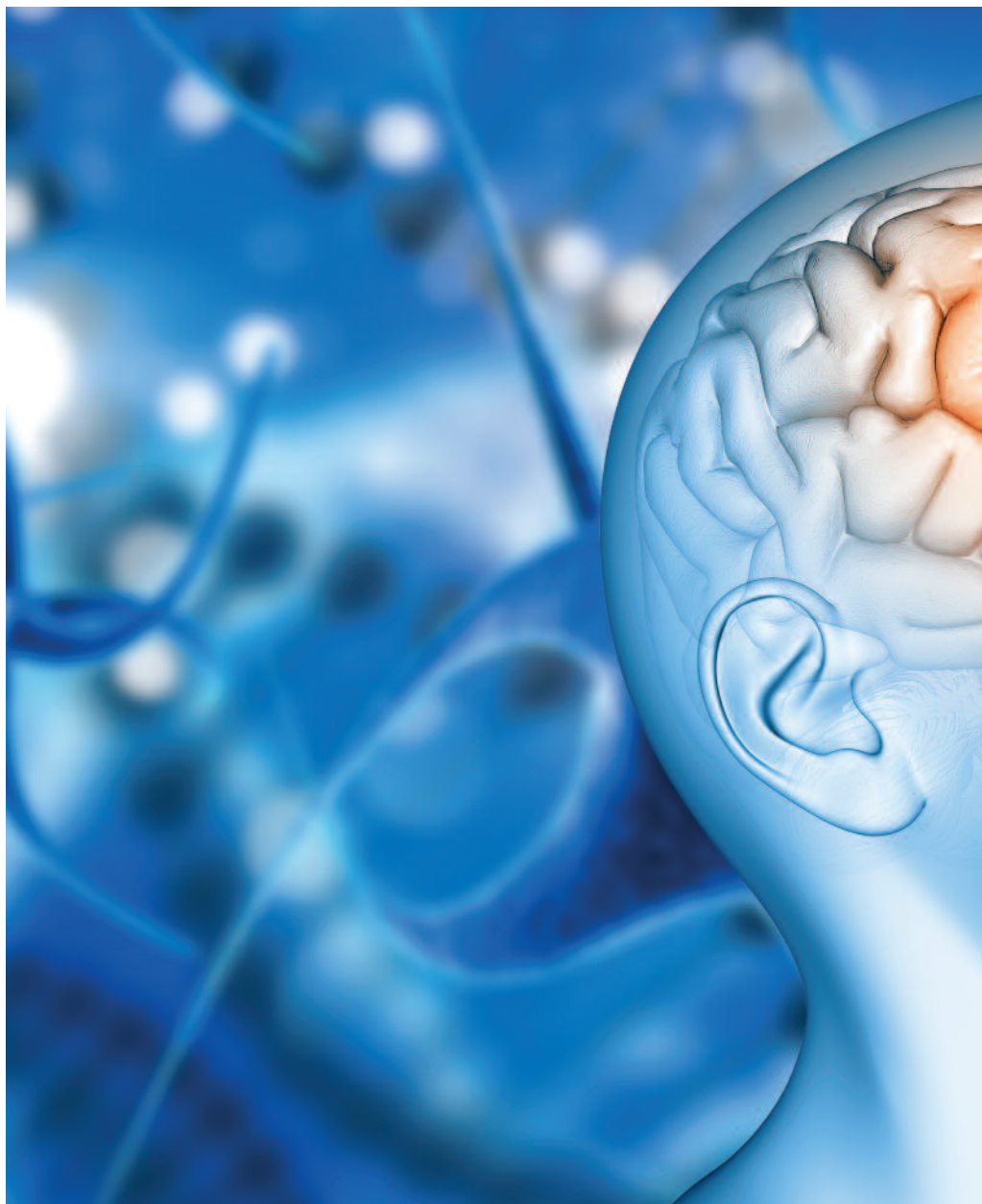
Psykologspesialist Didrik Hægeland jobber til daglig ved Lovisenberg DPS, men holder også en rekke populærvitenskapelige foredrag om tenåringshjernen. Blant annet leier mange kommuner ham inn til temakvelder for engasjerte tenåringsforeldre.

– Hovedbudskapet mitt er at tenåringshjernen ikke er ferdig utviklet før den er 25 år gammel. Derfor trenger tenåringer aktive og engasjerte foreldre. Vi voksne må støtte dem gjennom god samhandling og anerkjenne at det er en utvikling der som skjer uansett, sier han.

Bedre utviklet

Selv om tenåringshjernen ikke er ferdig utviklet, er det imidlertid en del av hjernen deres som er bedre utviklet enn den voksne hjernen. Det er det viktig for oss voksne å være litt ydmyke overfor. Ungdomshjernen er bedre når det gjelder motorikk, koordinasjon, sansing, syn, å lære ny kunnskap, å utvikle nye ferdigheter og i forhold til restitusjon og rask respons.

– Det er det som omtales som hjernens plastisitet. Det ungdommen derimot sliter mest med og voksne behersker mye bedre, er det som er knyttet til den fremre hjernebarken, som på latin heter Frontal Cortex. Det er den delen av hjernen som er den aller viktigste for å klare seg i et moderne sam-

funn, og altså den som utvikles sist, forteller Didrik Hægeland.

Han forklarer videre at det som er knyttet til den fremre hjernebarken har mye med intelligens og personlighet å gjøre, slik som abstrakt tenkning, planlegging, organisering, gjennomføring, utholdenhet, å være fleksibel, omstilling, impuls kontroll, evnen til å utsette belønning og å kunne gjøre flere ting på en gang (simultankapasitet). Det siste punktet er også det vi sier at jenter er bedre på enn gutter, noe som faktisk stemmer.

Blodtrimma Ferrari

Selv om ferdighetene til ungdommen ikke er ferdig når de er 17 år, og de tidvis kan framstå som late, har de likevel en evne til motivasjon som ofte overgår den de voksne har. Dette har sammenheng med alt det tenåringshjernen er så god på, det som ligger i hjernens plastisitet.

– Du kan sammenligne tenåringshjernen med en blodtrimma Ferrari med en dårlig sjåfør bak rattet. Motsatt er en godt voksen hjerne som en middelmådig Skoda, som kjøres av en dyktig sjåfør. Voksne lærer sakte-

Om Didrik Hægeland

Didrik Hægeland er psykologspesialist og jobber ved Lovisenberg DPS, hvor han er barneansvarlig. Han er tidligere leder for Alternativ til Vold i Drammen. Han er en engasjert psykolog, som har forelest både i inn- og utland om omsorgssvikt, vold og traumatisk stress, og som formidler kunnskap om et vanskelig tema på en tydelig og gjenkjennelig måte.

tenåringshjernen?

Illustrasjon: Freepic

re, har dårligere motorikk og restitusjons- evne, men vi har samtidig en fantastisk evne til å vurdere hva som er klokt på sikt, ha impuls kontroll, holde ut selv om vi ikke vil noe – og til å gjøre avanserte beslutninger, sier psykologspesialisten.

Det er kombinasjonen av disse to sjåfø- rtypene og kjøretøyene som er nødvendig for å lykkes. Det er derfor det er så viktig at foreldre og voksne for øvrig engasjerer seg for å hjelpe ungdommen på veien til å bli modne nok til å beherske det moderne samfunnet på egen hånd.

Optimisme

Didrik Hægeland trekker fram ytterligere et par fakta rundt tenåringshjernen, ting han mener gir god grunn til optimisme. Han forteller:

– Hjernen produserer spesielt mye fett i de tidlige tenårene. Dette fettene kalles myelin og bidrar til at signaloverføringen mellom hjernecellene går betydelig raskere. Det er en svært positiv ting. Noe annet som skjer er det vi kaller for «beskjæring». Metaforisk kan du sammenligne det med å beskjære en rosebusk.

– Det er noen av nervenes forgreininger

Engasjerer: Psykologspesialist Didrik Hægeland forklarer på en levende og lett måte om hvordan tenåringshjernen fungerer. (Foto: privat)

i hjernen vi verken trenger eller bruker. Disse stjeler bare energi fra blodet. Heldigvis klippes forgreiningene av og tisses ut hver morgen. Slik kvitter hjernen i de tidlige tenåringene seg daglig med masse søppel. Ungdom mister flere millioner hjerne- celler, men det er en bra ting, for det er hjerne- celler som gir en unødig belastning. Du kan si det er fjortisen som gjør seg klar til livet.

Åpne dørene

Så selv om tenåringen kanskje skriver «Fuck you» på døra, påpeker at foreldrene er dinosaurer som har gått ut på dato for lenge siden og strutter av selvtillit som en verdensmester, trenger de vår støtte helt til Frontal Cortex er fullt utviklet i en alder av 25 år.

– For å bli klar til å mestre dagens kompliserte samfunn, trenger tenåringen enga- sjerte foreldre, i tillegg til natteravnere og andre frivillige som involverer seg på en støttende måte. De trenger voksne som leser leksa med dem og åpner dørene for venner som kommer på taco eller falafel, fastslår Didrik Hægeland – og legger til:

– Samtidig skal vi ikke glemme å være ydmyke for at – med unntak av den fremre hjernebarken – er store deler av hjernen bedre hos tenåringen enn hos en voksen. Husk at du kjører en middelmådig Skoda mens tenåringen kjører en blodtrimma Ferrari.

Kirkelig konfirmasjon: Familietradisjon

For mange unge er det å konfirmere seg en tradisjon de følger, kanskje uten å tenke så mye gjennom hvorfor de gjør det. Det er vanlig å si at når du står konfirmant, da trer du inn i de voksnes rekker. Men gjelder det i dag? Føler ungdommen seg voksne når de er 15 år?

Tekst og foto: Anette Haugen

Gatelangs har tatt turen til Ingieråsen ungdomsskole i Opegård for å treffe en gruppe ungdommer som skal konfirmere seg enten borgerlig nå i mai eller kirkelig til høsten. Alle er 14-15 år og godt i gang med konfirmasjonsforberedelsene.

Vi har tenkt å stille dem noen spørsmål om hvorfor de har valgt å konfirmere seg, hva konfirmasjonen betyr for dem og om de faktisk føler at de nå trer inn i de voksnes rekker. Fire av ungdommene vi møter har valgt kirkelig konfirmasjon, to av dem har valgt humanistisk, også kalt borgerlig. (Svarene til de to som har valgt humanistisk, kan du lese i neste artikkel.)

Vanlig

– Jeg valgte å konfirmere meg fordi det er vanlig å gjøre det. At det ble kirkelig konfirmasjon er fordi jeg har vært en del i kirken da jeg var liten. Bestevenninnen min valgte også kirkelig konfirmasjon, så da ble det sånn, sier Ida Sofie Kvamsdal (14).

– Det er hyggelig å konfirmere seg. Det er en familietradisjon. Jeg kommer fra en kristen familie og har vokst opp med å gå i kirken, derfor ble det naturlig å velge kirke-

Snart voksne: Ida Sofie Kvamsdal, Anne Løkkevik Haugom, Marius Nordby Pedersen og Henrik Solstad skal alle konfirmere seg i kirken til høsten.

lig konfirmasjon, forteller Anne Løkkevik (14).

– Alle andre i familien har konfirmert seg, så derfor valgte jeg det også. Det er en grei måte å feire at du blir voksen. Jeg har vokst opp med å gå i kirken, så da ble det kirkelig konfirmasjon, forklarer Marius Nordby Pedersen (14).

– Jeg valgte kirkelig konfirmasjon fordi broren min gjorde det og det var forventet av både moren og bestemoren min. Det er en familietradisjon, sier Henrik Solstad (14).

Ikke voksen

Ungdommen vi møter føler ikke at hovedtingen med konfirmasjonen er at de går over til å bli voksne. Den gjør deg ikke voksen. De føler seg fremdeles unge. Å bli voksen er en endring som kommer gradvis. At

de konfirmerer seg henger mer sammen med at det er en tradisjon.

Samtidig betyr konfirmasjonen at du må gjøre noen egne valg, noe som igjen er et steg på vei til å bli voksen. Ida var for eksempel ikke døpt, så hun måtte døpes i kirken før hun kunne konfirmere seg. Det var litt rart, men de var flere og det var ikke så mange til stede.

Når det gjelder selve konfirmasjonsundervisningen føler de at den har handlet mest om gudstro og ikke så mye om hvordan det er å være ung i dag. Presten har likevel snakket med ungdommens språk. I tillegg har de deltatt og hjulpet til på gudstjenester – og i sommer skal de på konfirmasjonsleir. At den er lagt til sommerferien er det litt blandede følelser rundt.

Kirkelig konfirmasjon

Ordet konfirmasjon betyr: bekreftelse, stadfestelse. Det er en kirkelig handling der en stadfester sin dåpspakt. I Den norske kirke er det bare de dømte som kan konfirmere seg, og det understrekes at det er Gud som bekrefter sine løfter.

I den romersk-katolske kirke er konfirmasjonen et av de sju sakramenter, som bare biskopen kan foreta. I ortodokse kirker forretter presten konfirmasjon i forbindelse med dåpshandlingen. Luther forkastet konfirmasjonen som sakrament, men en evangelisk konfirmasjonshandling, bestående av katekismeforhør og håndspåleggelse, ble mange steder vanlig. I Norge ble konfirmasjonen innført i 1736 og var tvungen frem til 1912.

Kilde: Store norske leksikon (snl.no) og Bokmålsordboka (ordbok.uib.no)

Humanistisk konfirmasjon: Lærer om ulike menneske- syn

Det som tidligere het borgerlig konfirmasjon ble første gang arrangert i Norge i 1951 og kalles i dag humanistisk konfirmasjon. Her får unge som ikke ønsker å konfirmere seg i kirken en alternativ konfirmasjonsundervisning, der de blant annet lærer om etikk og ulike livssyn.

Tekst og foto: Anette Haugen

Av de seks ungdommene vi møter på Ingieråsen skole i Oppegård, er det to som har valgt humanistisk konfirmasjon. Dette er et alternativ som stadig blir mer vanlig, selv om flertallet av de unge som velger å konfirmere seg fremdeles gjør dette i kirken.

Det er Human-Etisk Forbund som står bak konfirmasjonsforberedelsene for de som velger denne formen. Tilbudet finnes flere steder i landet. Også på Oppegård har de et lokalt tilbud i kommunen. De to unge på Ingieråsen forklarer hvorfor de valgte slik konfirmasjon.

Tror ikke på Gud

– At jeg valgte å konfirmere meg kommer av at det er vanlig. Alle andre gjør det. Grunnen til at det ble humanistisk konfirmasjon, er at jeg ikke tror på Gud. Jeg er heller ikke døpt. Det betydde slik sett ingenting hva vennene mine valgte, forklarer Merle Schreiner (15).

– De fleste konfirmerer seg. Det er vanlig, derfor valgte jeg det også. Mange av kameratene mine skulle konfirmeres borgerlig. Det hørtes spennende ut, sier Henrik Hedlund.

Humanistisk konfirmasjon

Humanistisk konfirmasjon – også kjent som borgerlig konfirmasjon – er en alternativ konfirmasjonsundervisning for unge som ikke ønsker å delta i kirkelig konfirmasjon. Den består i et kurs i etikk, livssynsspørsmål og samfunnsspørsmål med sikte på å vekke forståelse for etiske verdier på humanistisk grunnlag, med særlig vekt på menneskerettigheter. Humanistisk konfirmasjon i Norge arrangeres av Human-Etisk Forbund. Den ble første gang holdt i Oslo 6. mai 1951.

Kilde: Store norske leksikon (snl.no)

Alternativ: Merle Schreiner og Henrik Hedlund har begge valgt humanistisk konfirmasjon.

Når vi er på besøk er det ikke så lenge igjen til de skal konfirmeres 5. mai, så de er alt ferdig med selve konfirmasjonsforberedelsene. Bare seremonien står igjen. Den skal skje i Kolbotn kulturhus. Det skal være taler og dikt – og de får visst diplom og roser. Så mye mer enn det vet de ikke om seremonien. Begge skal naturlig nok også ha familieselskap etterpå.

De to er begge fornøyd med konfirmasjonsvalget. De forteller at de har lært om etikk, ulike måter å tenke på, forskjellige menneske- og livssyn og om menneskerettighetene. Det har vært greit å lære om det. I tillegg har de besøkt 22. juli-senteret. Det var også lærerikt. Egentlig skulle de ha vært på Utøya, men isen var dessverre for tykk på det tidspunktet.

Gruer og gleder seg

Heller ikke Henrik og Merle føler at konfirmasjonen er noe eget, stort skritt over i de voksnes rekke. Å bli voksen kommer grad-

vis. På spørsmål til alle de seks ungdommene om de gleder seg til å bli voksne, er svarene litt ulike.

Flere av dem føler seg allerede ganske selvstendige, men de gleder seg til å kunne ta egne valg og ikke minst til å kunne bestemme mer selv hva de vil studere eller jobbe med. Å jobbe full tid med noe de liker, gleder noen seg til. Andre gruer seg litt til arbeidslivet.

Noen av dem føler videre at det er et stort press å være ung i dag. Presset føler de ikke minst kommer fra lærere og kanskje medelever. Samtidig synes de noen voksne kan være litt dobbeltmoraliske når de sier at du må prøve å ha det gøy mens du er ung, samtidig som de maser på alt du må utrette. Foreldrene føler de seg imidlertid ikke så presset av.

På et siste spørsmål om de har noen råd til foreldregenerasjonen i forhold til dagens unge, lyder det enkelt: **Hold dere unna sosiale medier!**

Møter ungdommen på Snapchat

Da Tale Maria Krohn Engvik jobbet som helsesøster på ulike skoler, følte hun at hun aldri hadde tid nok til ungdommen. Hun begynte derfor å kommunisere med dem på Snapchat. Etter hvert tok det så mye tid at hun søkte permisjon fra jobben for å gjøre det på full tid.

Tekst og foto: Anette Haugen

Tale Maria Krohn Engvik (38) er utdannet helsesøster og alenemor til to barn. Hun er ansatt som helsesøster i Oslo kommune og jobbet til august i fjor som skolehelsesøster i Nordre Aker bydel i Oslo. Det siste året hadde hun ansvar for fire ulike videregående skoler. På noen skoler var hun én dag i uka, andre steder halvannen dag eller bare en halv dag.

I tillegg til å snakke med elevene, var det mye å følge opp. Hun følte hun aldri hadde tid nok til å være tilgjengelig og bli kjent med ungdommene hun skulle være der for – og at de alt for ofte ble møtt av en stengt dør, bare med informasjon om når hun var tilbake.

Snapchat

– Egentlig begynte jeg å bruke Snapchat for å informere om når jeg var borte og når jeg var tilbake. Når jeg først skrev en melding, fant jeg ut at jeg kunne legge ut små drypp av lærdom, samtidig, slik som: «Husk å teste deg for klamydia». Tanken var egentlig bare å benytte Snap i forhold til egne elever, forteller Helsesista, som er navnet hun bruker på sosiale medier.

I og med at Snapkontoen hennes er åpen, opplevde hun plutselig at også ungdom på andre skoler sendte snapper. Da forsto hun at elevene hennes hadde fortalt venner om dette. For et år siden ble media tipset, slik at blant annet NRK lagde en reportasje der det kom fram hvordan hun spesielt traff guttene på en helt annen måte. Deretter tok det helt av.

– Jeg fikk etter hvert så mange meldinger at det ble en heldagsjobb å svare. I tillegg jobbet jeg fortsatt som skolehelsesøster, så med to barn selv ble det litt mye. I og med at jeg så hvor mye dette betydde for ungdommen – samtidig som jeg fikk tilbakemeldinger på at jeg hadde hjulpet flere – valgte jeg å ta permisjon for å utvikle Helsesista slik jeg selv ønsket.

Hun har dermed startet Helsesista AS og ansatt lillesøsteren som manager. Inntekten er foreløpig kun fra foredragsvirksomhet, betalt samarbeid med ulike aktører – og så støtter Stine Sofies Stiftelse henne med et fast beløp i måneden for at hun jevnlig skal snakke om vold og seksuelle overgrep på Snapchat.

Over 130 000

Akkurat hvor mange følgere Helsesista har, vet hun ikke. Det opplyser ikke Snapchat om, men hun kan se at over 130 000 daglig er inne og ser det hun legger ut på «My story». I tillegg har hun 22 000 følgere på Instagram og 16 000 på Facebook. Blant dem som stiller spørsmål foruten ungdommen selv, er det både tiåringer, unge voksne, foreldre og lærere.

For ungdommen kan spørsmålene handle om alt fra psykisk helse, kjærlighet, kropp og seksualitet, til vennskap, ensomhet, mobbing og vold i familien. Foreldre som tar kontakt ber gjerne om råd for hvordan de skal snakke med barna sine. Kanskje har sønnen på 14 år sett på porno eller en mor har funnet kondomer i skuffen hans. Hvordan skal hun ta det opp? Helsesista blir således en inngangsport for å snakke med egen ungdom.

– Det er også flere lærere som følger meg. De kan spørre om ideer til temaer de kan ta opp i klassen. Et annet råd jeg gir dem, er å se på tegninger som elever tegner. Du kan få mye informasjon ut av en tegning om du samtidig spør litt, kanskje til og med om vold i hjemmet som eleven ikke tør fortelle om. For noen unge er skolen et fristed, men har de bekymringer klarer de ikke å konsentrere seg om undervisningen, påpeker Tale Maria Krohn Engvik.

Her legger hun til en viktig ting, og det er at en lærer eller helsesøster bør ikke løpe til telefonen og ringe politiet eller barnevernet med en gang de får vite om noe. Det kan gjøre vondt verre. Snakk med eleven først og diskuter hva dere skal gjøre. Selv om du har gode intensjoner, er det viktig å ha litt is i magen, slik at saken behandles på rett måte.

Bruke helsesøster mer

Helsesista er ellers klar på at skolene bør bruke skolehelsesøster mye mer. Skolehelsesøster har en plikt til å samarbeide med skolen, men det er ikke like formalisert andre veien. Det er imidlertid viktig at elevene blir godt kjent og trygg på ham eller henne. Helsesøster bør derfor inviteres inn i klassen og det bør legges opp til et godt, tverrfaglig samarbeid.

– Samtidig må helsesøster tørre å by litt på seg selv. Hun må ikke framstå som en stiv og skummel person, en som elevene ikke tør å ta kontakt med. Selv prøver jeg å bruke humor, lytte, ta dem på alvor og være deres stemme utad. Selve språket er også viktig. Jeg bruker aldri faguttrykk, men snakker enkelt, slik at de unge forstår, sier Tale Maria Krohn Engvik.

For å få til alt dette er det selvfølgelig vesentlig at døra til helsesøster står åpen og at elevene ikke bare møter en «stengt-lapp». Det er langt fra nok når enkelte skoler kun har helsesøster til stede en halv dag i uken. Da hun selv jobbet i skolen, følte hun det var umulig å gå ute i friminuttene for å bli kjent med elevene, slik hun ønsket. Det var ikke tid til det.

Tabubelagte temaer

Tilbake til snappene Helsesista får, så klarer hun dessverre verken å åpne eller svare alle. Noen ganger setter hun seg ned etter at barna er lagt og glemmer nesten tid og sted.

– Jeg prøver å åpne så mange som mulig, men kan uansett ikke hjelpe direkte. Det jeg prøver på er å pushe dem videre til å gå til sin egen helsesøster, kanskje en lærer de stoler på, til foreldrene eller politi-

Gir tilbake: Tale Maria Krohn Engvik har valgt å prioritere Helsesista på Snapchat framfor vanlig jobb som skolehelsesøster. Når ungdommen viser henne så stor tillit, vil hun takke ved å gi dem noe tilbake.

et. En Snap er anonym og ufarlig å sende. Da skriver jeg tilbake at nå har du øvd deg på meg, da klarer du å si det til andre, sier Tale Maria Krohn Engvik.

Når hun legger ut historier, er det generelle ting, men ofte relatert til spørsmål hun får. Det er en rekke tabubelagte temaer som angår mange. Da forstår de unge at det gjelder faktisk ikke bare meg. De er ikke så alene om problemene som de tror – noe det er godt å føle på. En av historiene Helsesista la ut handlet om ei jente med en alkoholisert mor. Den traff mange.

Bruker seg selv

Tale Maria Krohn Engvik prøver også å bruke seg selv når hun svarer og legger ut noe. «Opplever du som meg å være stressa

og sliten, slik at du ikke klarer å konsentrere deg?», kan det hende hun spør. Da er det mange som svarer at de kjenner nettopp på det. En elev som lager trøbbel, kan dessuten ha store problemer hjemme, for alle ønsker egentlig å bli likt.

– Igjen er det viktig at lærerne ser dette. Kanskje er ikke foreldrene så hyggelige som de virker. Vold og rus er et mye større samfunnsproblem enn mange tror. Så ikke gi opp en elev som kan virke helt uinteressert. Fortsett å bry deg. Selv gikk jeg på Steinerkolen, der var det større fokus på at enhver elev skulle få utvikle seg i sitt tempo. Jeg tror det er viktig at vi skreddersyr skoledagen litt mer til hver enkelt elev, kommenterer hun.

Hun har også noen råd til foreldre som

lurer på hvordan de best kan kommunisere med ungdommen:

– Senk pekefingeren, ikke si alt de skal eller ikke skal gjøre. Råd de ikke har bedt om lytter de sjelden til. Det er bedre å reflektere sammen med dem. Husk også at alle gjør feil – og si det. Ofte er foreldrene de siste barna snakker med, fordi de er redde for å skuffe dem.

– Alt for mange foreldre er mer opptatt av resultater enn handling, og at barna skal være så flinke. Kanskje spilte sønnen en kjempekamp, men mor eller far er bare opptatt av at det ikke ble mål. Da blir opplevelsen snudd fra noe bra til noe dårlig – og gutten føler seg mislykket. Barn er opptatt av at foreldre skal være fornøyde, men ofte til en altfor stor pris.

Gir ungdom en jobbsjanse

I Vålerenga er de gode på mye mer enn idrett. Gjennom stiftelsen Vålerenga Fotball Samfunn, står inkludering i høysetet. Et av prosjektene, Jobbsjansen, går ut på å gi ungdom verdifull arbeidstrening, slik at det blir lettere å komme seg ut i arbeidslivet.

Tekst og foto: Anette Haugen

Helt fra klubben ble stiftet i 1913 har Vålerenga (VIF) vært opptatt av å tilrettelegge for positive holdninger ved siden av fysisk aktivitet. I 1996 ble Vålerenga mot rasisme etablert i samarbeid med Klanen, og i 2014 etablerte klubben stiftelsen Vålerenga Fotball Samfunn, som har ansvar for alle klubbens sosiale prosjekter.

Stiftelsen jobber både med integrering, inkludering, fair play og helse, det siste ikke minst gjennom et nytt prosjekt, Engaaktiv (se faktarammen) – i tillegg til arbeidstrening.

– Gjennom Jobbsjansen gir vi arbeidstrening til ungdom på 17-25 år. Vi samar-

beider med NAV og tar hver vår og høst inn 15 ungdommer fra hele byen. De får først et fem ukers kartleggings- og kompetansehevingskurs, deretter er de ute på jobbtrening i fire måneder. Én dag i uka jobber de og har oppfølging hos oss. Fire dager i uka jobber de kanskje i butikk eller på aktivitetsskolen, forteller Lars Eirik Eggen, daglig leder i Vålerenga Fotball Samfunn.

Det er ingen krav til at de unge som deltar i arbeidstreningen skal ha interesse for idrett for å komme i betraktning. NAV og Vålerenga samarbeider om å plukke ut de som får muligheten. Håpet er at arbeidstreningen skal bidra til at det blir lettere for dem å komme i ordinær jobb etterpå.

Taknemlig

En av dem som for et drøyt år siden etter utvelgelse og intervju fikk tilbud om arbeidstrening gjennom Jobbsjansen, er Vebjørn Jacobsen (23). Han er fra Kongsvinger, bor nå i Drammen, men bodde i Oslo da han var heldig å bli plukket ut. På det tidspunktet var han arbeidssøker gjennom NAV. Han forteller:

– Jeg spilte tidligere ishockey på heltid for Kongsvinger, men på grunn av skade og operasjon i skulderen måtte jeg gi opp

Gjennom Jobbsjansen gir VIF arbeidstrening til ungdom på 17-25 år.

idrettskarrieren og omskolere meg. Jeg startet da på utdanning som barne- og ungdomsarbeider. Ved siden av har jeg jobbet i restaurantbransjen. I fjor var jeg arbeidsledig og grep muligheten da jeg fikk tilbud om å delta i Jobbsjansen. Det angrer jeg ikke på. Vi fikk bl.a. førstehjelpskurs og økonomikurs og jeg kom raskt ut i jobb.

Stiftelsen Vålerenga Fotball Samfunn

Ble stiftet i 2014 og har ansvar for Vålerengas sosiale prosjekter. De fire hovedprosjektene er:

Vålerenga mot rasisme:

Gir barn, ungdom og voksne i Oslo et gratis fritidstilbud, fordi idrett integrerer og fremmer gode holdninger. Her tilbyr de: Forbildeprosjektet, flyktingefotball, fargerik fotball, jentefotballskole, sportsskvelder og antirasistiske markeringer.

Jobbsjansen:

Gir verdifull arbeidstrening til ungdom og tidligere rusavhengig som av ulike årsaker står utenfor arbeidslivet. Her tilbyr de: Grundig kartlegging og kompetanseheving, spennende arbeidsoppgaver i klubben, utfordrende arbeidstrening i bedrift, sterk fokus på fysisk helse og deltagelse i et unikt mestringstilbud.

Inkluderingsprosjektet:

Gir barn, ungdom og voksne med dårlig økonomi et ferie- og fritidstilbud, slik at de får en bedre hverdag. Her tilbyr de: inkluderingsfond, ferietiltak, kulturopplevelser og gatelag for rusavhengige.

Engaaktiv:

Gir ungdom, voksne og eldre et treningstilbud for å øke deres livskvalitet. I prosjektet inngår: Eldreenergi på sykehjem, trening for overvektige, trening for supportere, gåfotball for 60+ og trening for minoritetskvinner.

Kilde: www.vif-samfunn.no

Arbeidspraksisen Jobbsjansen i første omgang ga ham, var et tre måneders deltidsengasjement på aktivitetsskolen på Hasle skole. Her trivdes han godt og følte seg vel mottatt. Etter to måneder fikk han tilbud om fast halv stilling og kort tid etter det igjen ble det økt til en fast heltidsstilling, der han halve dagen jobber som assistent på skolen.

– Hele opplegget har vært gull verdt for meg. Hadde jeg ikke fått denne sjansen hadde jeg ikke vært der jeg er i dag. Foruten å komme i fast jobb, har jeg også blitt mer voksen gjennom hele prosjektet. Jeg har dessuten fått være med på en utrolig interessant utviklingstur til Nederland, forteller Kongsvingergutten, som opprinnelig er vokst opp med å «hate» idrettsforeningen VIF. I dag tar han imidlertid gladelig på seg VIF-skjerfet med stolthet.

Samarbeid

Lars Eirik Eggen forklarer at Hasle skole (nå Brynseng), er en av samarbeidspartnerne deres som har tatt imot mange kandidater fra Jobbsjansen, gjerne tre-fire samtidig. Flere av dem har fått fagbrev som barne-

Fikk jobb: Vebjørn Jacobsen (t.v.) er takknemlig for muligheten VIF ga ham gjennom Jobbsjansen. Han ble mer voksen og har fått fast jobb. Lars Eirik Eggen, daglig leder i Vålerenga Fotball Samfunn, synes det er flott å kunne hjelpe.

og ungdomsarbeider etter å ha jobbet der.

– Lederen på Hasle AKS, Knut Planke, er en av dem vi har et meget godt samarbeid med. Han er villig til å gi ungdom uten vitnemål og erfaring en sjanse til å vise seg frem, påpeker Eggen.

Vålerenga har ellers mange andre gode samarbeidspartnere også, både når det gjelder dette og andre prosjekter. De samarbeider med skoler, ulike arbeidsplasser, frivillige og blant annet Fosterhjemstjenesten. Årsaken til at Fosterhjemstjenesten har valgt å samarbeide med Vålerenga, er ikke minst på bakgrunn av det gode integreringsarbeidet de gjør.

– Forsterhjemstjenesten har behov for flere trygge, engasjerte fosterhjem, og vi trenger å rekruttere familier fra ulike kulturer. Derfor er samarbeidet med Vålerenga Fotball Samfunn verdifullet, sier Knut Fosslund, fagkonsulent i Fosterhjemstjenesten i Barne- og familieetaten.

Samarbeid med Fosterhjemstjenesten

I samarbeidet med Vålerenga ønsker Fosterhjemstjenesten å synliggjøre behovet for fosterhjem. Å vokse opp i fosterhjem er for mange barn nødvendig – og et godt alternativ til endring i en vanskelig livssituasjon.

I Oslo trenger 40-50 barn til en hver tid et fosterhjem – og Fosterhjemstjenesten leter hele tiden etter familier med ulik kulturell tilknytning, både de med flerkulturell og de med såkalt helnorsk bakgrunn.

Natteravnene

«Natteravnene var der da det ikke skjedde. Å være natteravn handler om alt som ikke skjer. Slagsmålet som ikke begynner. Voldtekten som ikke finner sted. Ved å vandre gatelangs virker Natteravnene dempende på vold og konflikter. Å være natteravn er sosialt, hyggelig og meningsfylt. Og noen ganger uendelig viktig.»

(Reklameteksten som ble brukt på TV da Natteravnene vant «Reklame for alvor» i 2003.)

Starten

Det var to politimenn som startet Natteravnene i Norge. Vinteren 1990 var Dag Halgard og Gudmund Johnsen på studietur i Karlstad i Sverige. Der ble de presentert for «Nattuglorna», som kort fortalt gikk ut på at voksne, edru mennesker vandret sammen i grupper i sentrumsgatene på kvelds- og nattestid i helgene. Tanken bak var at vanlige folk kunne være med å redusere vold, rus og hæverk ved å være til stede. Politimennene brakte med seg ideen hjem til Norge. Senere har Natteravnene blitt en selvstendig organisasjon.

1. mai 1990

300 mennesker møtte opp utenfor Oslo rådhus for å være med på den første vandringen natt til 1. mai 1990, i regi av Oslo politikammer. I 1991 ble prosjektet omdannet til en selvstendig organisasjon. På samme tid ble det startet opp natteravngrupper i andre norske byer.

Hva er Natteravnene?

Det er en frivillig organisasjon der voksne, edru mennesker i organisert form vandrer i lokalmiljøet på kvelds- og nattestid i helgene. Natteravnenes oppgave er å være synlige og tilgjengelige, i håp om at dette i seg selv virker dempende på vold og skadeverk. De bistår også personer som av en eller annen grunn ikke er i stand til å ta vare på seg selv, noen ganger ved å formidle kontakt til det offentlige hjelpeapparatet.

Tre til fem

Det er vanlig med tre til fem personer i en natteravngruppe. Hver gruppe har en leder. Tidlig på kvelden blir gruppene enige om hvem som går hvor, og så legger man ut på vandring. I løpet av kvelden har gruppene

Mangfold

Natteravnene består av foreldre, besteforeldre, gifte, single, venner, venninner, unge, gamle, yrkesaktive, pensjonister – kort sagt alle slags mennesker som bryr seg om andre. Mange grupper er organisert gjennom ungdomsskoler, bydeler eller frivilligsentraler – og det finnes grupper over hele landet.

Førstehjelp

Det er kjekt å kunne førstehjelp både hjemme og når du går ute som natteravn. Som natteravn i Oslo og Akershus har du mulighet for å delta på gratis førstehjelpskurs.

Er du en natteravn?

Test deg selv:

	Ja	Nei
Er du mellom 18 og 90 år?	☐	☐
Trives du blant mennesker?	☐	☐
Har du et positivt menneskesyn?	☐	☐
Er du utrustet med sunn fornuft?	☐	☐
Liker du frisk luft og mosjon?	☐	☐

Fikk du fem «ja»? Da er du sannsynligvis den perfekte natteravn! Ta kontakt med din lokale natteravngruppe eller kontoret på telefon 23002120 eller via nettsiden vår: natteravnene.no.

Utstyr

Alle vandrerer har på seg lett gjenkjennelige gule refleksvester eller jakker med natteravnlogo. De er i tillegg utstyrt med førstehjelpsutstyr og mobiltelefon.

e i et Fugleperspektiv

Én fredag

Det er 104 fredags- og lørdagskvelder i året. Kan du bruke én av dem på natteravning er det supert. Du forplikter deg ikke på noen annen måte enn å møte opp denne ene kvelden.

Griper ikke inn

Du trenger ikke kunne kampsport eller klare å løfte ti kilo i benkpress for å bli natteravn. Natteravnene griper aldri inn i voldssituasjoner, men kontakter politiet ved behov.

Lærerikt

Du får ikke én krone i lønn for å gå natteravn, men kunnskap om hva barn og unge gjør i helgene, god mosjon, frisk luft, nye venner – for ikke å snakke om god, sosial samvitighet.

Starte en gruppe?

Ønsker du å starte opp en natteravngruppe der du bor, så kontakt natteravnkontoret på telefon 23002120 eller via nettsiden vår: natteravnene.no.

Innenfor blant annet Oslo og Akershus kan vi hjelpe til med igangsettelse, delta på møte med foreldrene i nærmiljøet og bidra med oppstartsmateriell.

Gratis mosjon

En natteravn går i gjennomsnitt 15 097 skritt på seks timer. Så langt gikk i hvert fall fem vandrere i snitt da de ble utstyrt med skrittellere en lørdagskveld. En måling på anbefalt daglig aktivitet ser slik ut:

Antall skritt:

2 000 – 4 000:	Svært inaktiv dag
4 000 – 6 000:	Inaktiv dag
6 000 – 8 000:	Moderat aktiv dag
8 000 – 10 000:	Aktiv dag
10 000 og mer:	Svært aktiv dag

Gatelangs kommer ut fire ganger i året.

Foruten å skrive om hva som rører seg rundt omkring gatelangs der Natteravnene er til stede, tar vi opp viktige temaer, som diskriminering, ungdom og fritid, foreldrerollen, ildsjeler, frivillighets-Norge med mer.

Vil du ha bladet rett hjem i postkassa – helt gratis?

Send en mail til gatelangs@natteravnene.no skriv «Nytt abonnement» i emnefeltet og adressen din i mailen, så kommer bladet hjem til deg fire ganger i året.

Eller du kan fylle ut slippen til høyre og sende i posten.

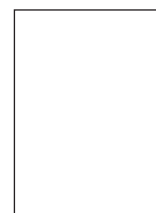
Vil du ha Gatelangs i postkassa?

JA, jeg vil ha et gratis abonnement på Gatelangs!

Navn:

Adresse:

Postnr/-sted:

Til:

Natteravnene Oslo
Storgata 28 B
0184 OSLO

Nytt initiativ: En ny natteravngruppe er i gang på Bygdøy. Fra venstre Erik Eskedal, Kari-Anne Grov Heggem, Line Ivarson Blixt og hunden Max, skimtes så vidt. (Foto: privat)

Ny natteravngruppe på Bygdøy

På Bygdøy har tre ivrige tenåringsforeldre startet opp en ny natteravngruppe. De hadde sin første vandring på nyåret – og tar sikte på å gå hver lørdag kveld.

Av Anette Haugen

For mange ungdomsforeldre på Bygdøy er det ikke nytt å gå natteravn. I og med at det ikke er egen ungdomsskole på Bygdøy, tar mange ungdomstrinnene ved Ruseløkka skole. Der har de en natteravngruppe som er knyttet opp til Natteravnene på Oslo Vest. Selv om gruppen noen ganger har vært innom Bygdøy, har det ikke vært noen organisert vandring der ute.

På grunn av forekomster av hærverk, funn av tomflasker og noen episoder der politiet har vært involvert, har de nå startet en egen gruppe, Natteravn Bygdøy, som primært skal gå natteravn lørdag kveld, mens gruppen tilknyttet Ruseløkka går på fredager. De tre som står bak initiativet er tenåringsforeldrene Kristine Wang, Vincent Fleischer og Ellen Matheson.

Positivt

– At det ble akkurat vi som tok initiativet er nok litt tilfeldig, men det har vært en del prat om at det ville vært fint med et fast innslag av natteravn her ute – og da måtte noen ta i det, sier Kristine Wang.

De har organisert seg gjennom en facebookgruppe, der folk kan melde seg for tjeneste. De som skal gå møtes på lokalet Bygdøhus lørdager klokka 21.00. Foreldrene har også arrangert et møte, der blant annet politi, utekontakt og Natteravnene sentralt var til stede.

– Det er et ønske om at ungdommen skal bruke Bygdøhus, som er et idrettslokale. Det er åpent der i helgen, men da er kafeen og all aktiviteten stengt. Vi har fått beskjed om at vi kan få låne kjøkkenet, steke pizza og lage i stand noe for ungdommen, så vi får se hva vi etter hvert får til, sier Kristine Wang. (Som du også kan lese litt mer om på side 23.)

Topplederk

Statsminister Erna Solberg holdt avslutningsinnlegget på årets topplederkonferanse i Frivillighet Norge 28. februar, der temaet var frivilligheten i et digitalt samfunn.

Billedtekst: Frivillighet: Natteravnene var til stede under topplederkonferansen til Frivillighet Norge. (Foto: Natteravnene)

Førstehjelpsk

Natteravnene i Oslo sentrum sørger for at vandrerne jevnlig får oppfriskning av livsviktig førstehjelpskunnskap før van-

Førstehjelpsk

Også for natteravnere utenfor Oslo sentrum arrangeres det førstehjelpskurs. Her fra et kurs på Romsås frivillighets-sentral i april.

konferanse

kurs i sentrum

Nyttig: Som natteravn er det nyttig å kunne førstehjelp. (Foto: Natteravnene)

dring i Oslo sentrum. Her fra en fredagskveld tidligere i år.

kurs på Romsås

Godt å kunne: Natteravnere på Romsås lærer førstehjelp. (Foto: Natteravnene)

Ny frivillighetskoordinator

Cecilie Brochmann (27) er ansatt som ny fri frivillighetskoordinator hos Natteravnene i Oslo sentrum. Før hun startet i jobben hadde hun allerede ett års natteravnserfaring, blant annet som vandringsansvarlig.

Av Anette Haugen

I midten av mars begynte Cecilie Brochmann i 50 prosent stilling som frivillighetskoordinator for Natteravnene i Oslo sentrum, med blant annet ansvar for rekruttering og oppfølging av vandrere i Oslo sentrum. Hun overtok for Maria Jensen, som gikk over i en ny jobb.

Cecilie forteller at hun ble oppfordret til å søke da stillingen ble ledig. På det tidspunktet hadde hun selv gått natteravn et års tid – og blant annet vært vandringsansvarlig. Hun arbeider fra før deltid, tre helger i måneden, som miljøarbeider i Oslo kommune. Hun jobber da i en bolig for funksjonshemmede, en jobb som fint lar seg kombinere med denne.

Liker frivillighet

Cecilie kommer opprinnelig fra Kristiansand, men har bodd i Oslo de siste fire årene, nå på Majorstua. Hun har tatt litt ulike internasjonale studier, men vurderer sterkt å begynne på sykepleien. I tillegg til at hun har vært med å gå natteravn det siste året, på så mange fredager hun har kunnet, jobber hun også som frivillig for Røde Kors.

– Jeg er veldig glad i å drive med frivillig arbeid. Jeg er dessuten mer et nattmenneske enn et morgenmenneske. Å bli mer kjent med Oslo på natten fristet, derfor prøvde jeg meg som natteravn. Etter å ha vært med på de første vandringerne, viste det seg dessuten at miljøet blant de faste natteravnene er veldig godt, forteller Cecilie.

Å kunne kombinere frivilligheten med å jobbe halv stilling for samme organisasjon, syntes hun var så fristende at hun søkte – og fikk jobben. Det har hun ikke angret på. Hun stortrives både i selve jobben og med arbeidskollegaene.

Flere unge

Om hun har ett spesielt ønske med jobben,

Nyansatt: Cecilie Brochmann begynte å jobbe hos Natteravnene i mars og stortrives i jobben. (Foto: privat)

må det være å klare å rekruttere flere unge natteravnere. Hun får selv en del kommentarer når hun er ute og går med natteravnvesten om at hun er da ikke gammel nok til å gå natteravn – og spørsmål om hun er en ung tenåringsmor.

– Jeg føler at jeg blir møtt med litt fordommer blant noen, men vi har behov for flere unge natteravnere. Det er en kjempefin ting å være med på. Så jeg håper jeg kan bidra til å få rekruttert flere unge, fastslår hun.

Møte med statsministeren:

Uroen på Stovner/

Både statsministeren, justisministeren og kunnskaps- og integreringsministeren møtte opp da det ble innkalt til møte på Stovner politistasjon etter all uroen i bydelen. På bakgrunn av steinkasting på lokale natteravnere var også Natteravnene invitert til møtet.

Tekst og foto: Anette Haugen

Etter at statsministerens kontor selv hadde bedt om en orientering fra Oslo politidistrikt om utfordringene rundt gjengvold i Oslo, ble det innkalt til et møte på Stovner politistasjon i begynnelsen av mai. Der møtte både statsminister Erna Solberg, justisminister Tor Mikkel Wara og kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner opp.

Invitert til orienteringen var også Natteravnene, ved generalsekretær Lars Norbom. Etter at lokale natteravnere var blitt kastet stein på et par uker tidligere, hadde politiet bedt om at natteravnordningen i bydelen midlertidig tok en pause, men med ønske om at de skulle starte opp igjen veldig snart. Dette var også et av temaene på møtet.

– Viktig med natteravnere

Statsminister Erna Solberg sa etter orienteringen at det var interessant å få et innblikk i den komplekse situasjonen som preger bydelen. Hun mente det var viktig med mer

Godt samarbeid: Politiets driftsenhetsleder enhet Øst, John Roger Lund (t.v.), understreket at de har et godt samarbeid med Natteravnene, både lokalt og sentralt. Til høyre Lars Norbom, generalsekretær i Natteravnene.

tilstedeværelse av politiet, samtidig som man må jobbe langsiktig for å bygge opp relasjoner – og jobbe enda bedre med integreringen. På spørsmål fra Gatelangs om natteravnssituasjonen, svarte hun:

– Det er veldig viktig at det blir rekruttert flere lokale natteravnere, for dette er også et lokalt samfunnsansvar. Vi må nå ut til familiene her. Det er viktig at de voksne er der til støtte for ungdommen. Det er trist at det er blitt kastet stein på Natteravnene, men som det ble sagt på møtet, er kanskje ikke alle de unge godt nok informert om hva Natteravnene er. Da er det viktig å bidra til at informasjonen kommer ut.

Også politimesteren i Oslo, Hans Sverre Sjøvold, var klar på at steinkastingen var en skjellsettende hendelse. De som gjorde det trakk det klart over en grense.

– Det var helt uakseptabelt. Vi er veldig lei oss for at det skjedde. Natteravnene er flinke folk som vi absolutt ønsker å ha med videre. Vi ønsker derfor å komme raskt i gang igjen med ordningen her oppe, sa han til Gatelangs etter orienteringen.

Trist: Politimesteren i Oslo, Hans Sverre Sjøvold, synes det er trist at lokale natteravnere har opplevd steinkasting. Her med leder for felles forebyggende enhet i politiet, Janne Stømner.

Vestli

Viktig møte: Statsminister Erna Solberg, justisminister Tor Mikkel Wara og generalsekretær i Natteravnene var blant de invitert til et orienteringsmøte på Stovner politistasjon.

Konstruktivt møte

Generalsekretær for Natteravnene, Lars Norbom, var selv godt fornøyd med møtet på Stovner politistasjon. Også han er klar på at en grense ble tråkket over da ungdom kastet stein på de lokale natteravnene. Man har opplevd konfrontasjoner før, men da har det ikke vært rettet direkte mot Natteravnene. Han sa for øvrig:

– Det var et konstruktivt og godt møte. Det er hyggelig at både statsministeren, justisministeren og kunnskaps- og integreringsministeren alle tar seg tid til å komme hit. Det betyr hvor alvorlig og viktig dette er.

Lars Norbom skulle i ytterligere dialog med politiets driftsenhetsleder enhet øst, John Roger Lund dagen etter, der tidspunkt og forutsetninger for en snarlig retur for natteravnene i bydelen skulle diskuteres. De ble der enig om å gjenoppta vandringen umiddelbart, blant annet med styrket tilstedeværelse av politi i området.

God sum: Det ble en pen sum penger Bilja kunne overrekke Natteravnene. Fra venstre: Henrik Schanche, påtroppende daglig leder Bilja Økern, Remi Wangen, servicemarkedssjef Bilja Økern, Fred Stenseth, daglig leder Bilja Økern og Lars Norbom, generalsekretær i Natteravnene.

Fikk overskuddet av hjulskift

En sjekk på kr. 66 480,- ble overrakt Natteravnene etter at Bilja på Økern hadde hatt hjulskift for kundene i slutten av april. Det er tradisjon hos Bilja at de gir pengene for vårens hjulskift til et godt formål – og denne gangen falt valget på Natteravnene.

Tekst og foto: Anette Haugen

En torsdag kveld og påfølgende lørdag mot slutten av april, annonserte Bilja på Økern i Oslo med at alle pengene de fikk inn på hjulskift for sine kunder – minus moms som staten skal ha – ville gå til Natteravnene i Oslo sentrum. Mange var innom og uka etter kunne Bilja overrekke en sjekk på hele 66 480,- kroner til generalsekretær i Natteravnene, Lars Norbom.

Natteravnene var selv til stede under hjulskiftet og Lars Norbom kunne melde om at de hadde fått mange hyggelige tilbakemeldinger på jobben de gjør og

på at pengene i år gikk til dem. Det er nemlig en tradisjon både hos Bilja på Økern og Bilja flere andre steder i landet at de gir penger de får inn på hjulskift til et godt, lokalforankret formål.

Hyggelig å bidra

– Det er hyggelig å kunne bidra på en slik måte. Vi hadde en liste over aktuelle kandidater og valget falt denne gangen ganske klart på Natteravnene. Vi vet hva de står for og mener de gjør veldig mye bra både for ungdomsmiljøet og for miljøet generelt. Det er viktig at pengene går til noe som synes. Folk kjenner til hva Natteravnene gjør, så vi har fått mange positive tilbakemeldinger på det valget, sier Fred Stenseth, daglig leder hos Bilja Økern.

– Vi er en såpass liten organisasjon at denne summen penger betyr mye for oss. Det er hyggelig at de tenker på Natteravnene. Samtidig er vi opptatt av at de som bidrar med penger er seriøse bidragsytere, noe vi mener Bilja er, så Lars Norbom da han mottok sjekken.

Natteravneffekter

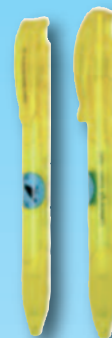
Natteravnene lagerfører et begrenset antall effekter som er nyttige under vandring. På denne måten har din gruppe mulighet til å bestille disse effektene i små kvanta. Nedenfor ser du vårt utvalg:

Refleksvest

Ryggsekk

Kulepenn

Bærenett

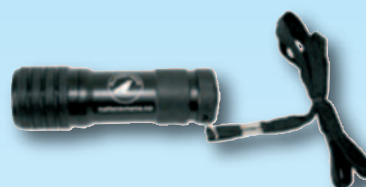
Midjetaske til førstehjelpsutstyr

Rapportblokk

Ansiktsmaske

Lommelykt

Materiell kan bestilles på:

<http://www.natteravnene.no/bestilling-av-vandringsmateriell>

Støtt oss med
ditt bidrag
i dag!

Send sms
977482518
til 2020

vipp

Natteravnenes
VIPPS nummer

73962

Fint å skape trygge omgivelser

Kristine Wang begynte å gå natteravn for snart tre år siden, da den eldste sønnen hennes gikk i sjuende klasse. Da gikk hun i regi av Ruseløkka skole og Natteravnene Oslo Vest. Nå har hun også vært med på å starte en egen gruppe på Bygdøy.

Av Anette Haugen

– Første gang jeg gikk natteravn var det fordi det var en av foreldreoppgavene på Ruseløkka skole. Jeg så da fort at det var et behov for dette og syntes det var fint å kunne være med på å skape trygge omgivelser for de unge. I tillegg er det sosialt og hyggelig – og ikke minst er det fint å se hvordan det er «der ute» og hva de unge driver med, sier natteravnen Kristine Wang.

I og med at hun har hund, pleier hun gjerne å ta med den ut på natteravning. Det er veldig kontaktskapende – og så får hun luftet den samtidig. Det har stort sett vært rolig når hun har vært ute, men hun mener klart at Natteravnene har en god og forebyggende funksjon. Det er godt for ungdommen å vite at det er noen voksne der ute som passer på.

Ny gruppe

Etter å ha vært med på å gå natteravn et par år i regi av Ruseløkka, der de for det meste gikk i skolens nærmiljø på Oslo Vest, var det på nyåret hun og et par ungdomsforeldre til, Vincent Fleischer og Ellen Matheson, tok initiativ til å starte en egen gruppe på Bygdøy, der de bor.

– Det hadde på den tiden vært en del prat om litt ekstra aktivitet blant de unge på Bygdøy, noe som inkluderte hærverk, et ran, funn av tomflasker og noen andre ting. Ungdom fra skoler i hele byen hadde begynt å samle seg på Bygdøhus, den lokale idrettshallen, fredager og lørdager. Her er det på dagtid et åpent kafélokale, men det er stengt om kvelden. Foruten en nattevakt er det lite oppsyn, forteller natteravnen.

Siden det ikke var noen organisert natteravning på Bygdøy, startet de tre foreldre-

Kontaktskaper: Hunden Nadja er ofte med å gå natteravn. Hun bidrar til at det er enda lettere å komme i kontakt med både unge og voksne. (Foto: privat)

Viktig: Kristine Wang er mor til to tenåringer og synes det er viktig å gå natteravn i nærmiljøet. (Foto: privat)

ne en facebookgruppe og inviterte til et møte, der politiet, utekontakten og en fra Natteravnene i Oslo sentrum deltok. Idretten på Bygdøy støtter også tiltaket. På bakgrunn av responsen, har de fått over 200 medlemmer på Facebookgruppen – og såpass mange interesserte at de har begynt å gå natteravn hver lørdag.

Også strendene

Kristine Wang understreker at de ikke er i konkurranse med gruppa ved Ruseløkka skole, for der går de fredager, mens foreldrene på Bygdøy går lørdager. I vinter har de gått fra klokka 21.00 til 23.00, mens de ser litt an nå utover våren/sommeren når ungdommen er ute og hvor lenge de bør gå utover kvelden.

– På sommerstid vil vi også være på Huk og Paradisbukta, for da trekker både de unge og litt eldre dit. Selv om vi for det meste er foreldre som går nå, håper vi også å få med både besteforeldre og andre voksne. Saniteten har blant annet vist sin interesse, forklarer den ivrige natteravnen.

Om hun skal komme med en oppfordring til andre som vurderer å gå natteravn, må det være at det er viktig å bry seg og være med på å trygge nærmiljøet. Selv om det skulle være stille ute, har det helt klart en preventiv effekt. Responsen de har fått både fra voksne og barn har dessuten vært veldig hyggelig, så hun håper at enda flere vil melde seg.

Ny giv på Hamar

Det har vært natteravnere å se i gatene på Hamar i mange år, men de har fortrinnsvis vært aktive fra 1. mai og fram til Hamarmart'n sist i september. Nå er det ny giv – og de tar sikte på å være ute hver fredag og lørdag gjennom hele skoleåret. Bil får de også disponere.

Av Anette Haugen

Sentrene: Natteravnene tar alltid turen innom kjøpesentrene. (Foto: privat)

I høst kontaktet Helene Ottosson, ny natteravnleder i Hamar, SLT-koordinatoren i kommunen, Trond Grue. De ble enige om å ha et møte, der også politiet og ordfører Einar Busterud deltok. Temaet var at de på Hamar, som mange andre steder, opplever en del problematikk i forbindelse med at ungdom samles på kjøpesentre, parkeringshus med mer.

Tidligere har Natteravnene på Hamar vært aktive i månedene rett før og etter sommerferien, men nå var det et stort ønske om de kunne bli enda mer synlige og være ute hver helg hele året. Fordi de unge samler seg på flere steder og ikke bare i sentrum, var det samtidig nødvendig å tenke nytt. Med en bil tilgjengelig er det lettere å dekke større områder.

Stort engasjement

Helene Ottosson, som har vært natteravnkoordinator ved Børstad ungdomsskole i to år, men som tok over som natteravnleder da den forrige sluttet, stilte seg veldig positiv til dette. Ikke minst synes hun det er storartet at kommunen viser så stort engasjement. Gjennom høsten har de jobbet med å organisere den utvidede ordningen – og første helgen i februar var de i gang.

– Det er mye som er nytt, men det er fortsatt FAU ved de seks ungdomsskolene i og rett utenfor kommunen som er ansvarlige for å skaffe natteravnere til hver vandring. En FAU-ansvarlig ved hver skole sitter i styret sammen med meg. Samtidig har vi åpnet opp for at alle som vil kan melde seg som natteravn, enten via mail eller facebook, forklarer hun.

De seks ungdomsskolene hun viser til er to kommunale skoler i Hamar, to som tilhører Stange kommune, men ligger nære Hamar, i tillegg til Steinerskolen og Montessoriskolen. At alle er med i ordningen viser hvor bredt de favner, noe natteravnlederen synes er veldig bra. Hun synes også det er supert at de nå får med flere andre til å gå. Blant annet har de fått med et par bestemødre og hun håper også å få med noen yngre, for eksempel fra Lærerhøgskolen.

Fredag og lørdag

De nye rutinene innebærer at Natteravnene nå skal ut hver fredag og lørdag hele sko-

Ny leder: Helene Ottosson har tatt over som leder for Natteravnene i Hamar. Nå er de ute hver fredag og lørdag – og får også disponere en bil som tilhører kommunen. (Foto: privat)

leåret. I skoleferien tar de pause. Som tidligere skal de være minst tre, gjerne fire natteravnere som er ute sammen. I vinterhalvåret møtes de klokka 17.30 og holder på fram til 23.00, mens de i sommerhalvåret går fra 20.30 til 01.30.

– Vi møtes alltid på Hotel Astoria. De er greie og oppbevarer en veske for oss, blant annet med nøkler til Café Uno. Det er der vi har tilholdssted og oppbevarer utstyret vårt. Vesken inneholder også nøkler til bilen vi får låne av kommunen. Den tilhører «Kultur på Hamar» og brukes ikke i helgen. Det at vi får låne bil gjør at vi kan bevege oss raskere rundt og dekke et større område. Men vi er selvfølgelig også ute og går, påpeker Helene Ottosson.

Noe annet som skjer før de går ut, er at politiet kommer til Café Uno klokka 18.00 (21.00 om sommeren), for å informere om hva som foregår rundt om den aktuelle helgen – og om det er noen spesielle steder de ønsker Natteravnene skal gå innom. Om de en sjelden gang ikke har anledning til å komme, ringer de Natteravnenes vakttelefon for å gi beskjed.

Hyggelig meldinger

Områdene Natteravnene dekker er som nevnt kjøpesentrene, parkeringsanlegg og andre steder der ungdommen trekker inn. De parkerer også bilen i sentrum, tar seg en spasertur opp gågata og rusler rundt ved kulturhuset og kinoen. Der kan det være en

del unge som henger, ikke minst når det er noe som skjer i byen.

– Stort sett alle vi snakker med underveis er veldig hyggelige og gir oss god respons på jobben vi gjør. Det gjelder både voksne og unge vi snakker med under vandringene, i tillegg til alt fra senterledelse til sikkerhetsvakter. Samarbeidet vi har med kommunen og med politiet er også helt fantastisk, sier Helene Ottosson.

Natteravnlederen vil samtidig gjerne få takke noen av de ulike aktørene som sponser dem litt under vandringene. Hos Pizza Perla får de halv pris når de går natteravn, mens Café Uno spanderer kaffe og lar dem låne lokalene der de samles gratis. Også hos Espresso House får de gratis kaffe, noe som er fint også på bakgrunn av at når de er innom kjøpesenteret, da slår de seg gjerne ned der og drikker kaffe, slik at de kommer i snakk med enda flere.

Rekruttering

I og med at de nå er ute og går natteravn mye oftere, er det naturlig nok bruk for flere frivillige. Rekruttering må dermed til. Det Natteravnene på Hamar har gjort så langt, er blant annet å holde informasjonsmøter på alle skolene om den nye organiseringen. Her har Helene Ottosson fått god hjelp av SLT-koordinator Trond Grue og av Politiet.

– Det er som sagt fremdeles FAU som har ansvar for å skaffe nok foreldre til de ulike vaktene. Tidligere var det slik at de ulike klassene hadde ansvar for hver sine datoer. Nå har vi imidlertid åpnet opp for at foreldrene kan melde seg til akkurat de vaktene som passer for dem på en lukket facebookgruppe eller mailingliste. Det har vært positivt. Mangler vi folk en helg, kan imidlertid klassekontaktene bli pålagt å finne noen, forklarer hun.

I tillegg til den lukkede facebookgruppen, har de også en åpen facebookside, der de informerer om aktiviteten. En slik side har de egentlig hatt lenge, men det har ikke

Natteravnene på Hamar

Oppstart:

Natteravnene på Hamar ble først startet opp i 1993.

Når:

Fra i år er de ute og går hver fredag og lørdag i skoleåret.

Møtested:

Astoria Hotel, deretter Café Uno.

Vandringstid:

Kl. 17.30-23.00 (om vinteren)
Kl. 20.30-01.30 (om sommeren)

Kontaktperson:

Helene Ottosson

Kontaktinfo:

hamar@natteravnene.no

Facebookside:

Natteravnene Hamar

Kaffestopp: Natteravnene tar seg en kaffestopp på senteret og prater med folk. (Foto: privat)

vært så mange innlegg der. Det har endret seg nå. Helene Ottosson forklarer videre at hun har en «høyre hånd», en medhjelper til alt det organisatoriske. Hun heter Mona Hardby.

– For å øke rekrutteringen har vi også laget noen brosjyrer og tar imot påmelding på mail fra alle som vil gå, som er over 18 år. Samtidig har vi oppfordret alle politikerne til å være med på vandring. En som har meldt seg, er ordfører Einar Busterud. Det setter vi stor pris på. Rekruttering er for øvrig noe vi vil jobbe mye med framover, sier natteravnlederen.

Engasjert

Når den nye natteravnlederen snakker om alt som har skjedd med Natteravnene i Hamar den siste tiden og hva som vil skje framover, er gløden og engasjementet stort. Men hvem er hun egentlig – og hvorfor har hun involvert seg så sterkt i dette?

– Jeg er mor til tre barn, én som går det siste året på ungdomsskolen og to som snart skal begynne der. Jeg er sykepleier i bunn og jobber nå deltid på Frivilligsentralen. Jobben min der har imidlertid ingenting med engasjementet for Natteravnene å gjøre. Det skjer helt og holdent på fritida mi, forteller hun – og legger til:

– Dette gjør jeg av egen interesse. Jeg liker å engasjere meg – og synes det er givende, sosialt, morsomt og motiverende.

Min egen tiendeklassing er mest hjemme, men jeg kjenner mange med tenåringsbarn og har snart to til i den alderen. Jeg vil ikke være en forelder som sitter hjemme og ikke involverer meg. Jeg hører noen spørre om hvorfor de skal ta ansvar for andres barn, men alle har et samfunnsansvar. Dette ser jeg på som lystbetont dugnadsarbeid.

Trygt sted

Videre trekker natteravnlederen fram at det heller ikke bare er barna og de unge som tjener på at det er synlige, edru voksne ute i gatene. Det gjør vi alle. Alle vil vi vel gjerne at nærmiljøet skal være et trygt sted å ferdes? Og med natteravn ute blir det beviselig en dempende effekt på vold og kriminalitet.

Det at politiet, ordføreren, SLT-koordinator og kommunen er så positive og engasjert, gjør det dessuten enda enklere å engasjere seg. Dette er et flott dugnadsarbeid som Helene Ottosson håper enda flere av Hamars befolkning vil bli med på.

Møtested: På Café Uno får Natteravnene oppbevare alt utstyret sitt. (Foto: privat)

Kick-off: En flott gjeng MC-ravner møttes i Oslo sentrum for å kjøre i samlet tropp til politistasjonen på Majorstua.

Vårmønstring for MC-ravnene i Oslo

Med en kortesje av MC-førere i natteravnevester, åpnet MC-ravnene i Oslo årets natteravnssesong. Turen gikk fra Nationaltheatret til Majorstua politistasjon, der det var påfølgende omvisning og informasjonsmøte.

Tekst og foto: Anette Haugen

Det var et flott skue da rundt ti MC-ravner, med natteravn bilen som baktropp, kjørte i kortesje fra Universitetsgata i Oslo sentrum til politistasjonen i Sørkedalsveien på Majorstua. Dette skjedde den 8. mai om ettermiddagen, i strålende solskinn. På Majorstua ventet politiet for en omvisning og et lite informasjonsmøte for MC-ravnene.

Tanken bak arrangementet var, i tillegg til å ha et møte med politiet, både å vise seg

fram for publikum og prøve å skape litt rekruttering til gruppa. MC-ravnene er et supplement til de vandrende Natteravnene. I tillegg til å komme seg raskere rundt, slik at de kan dekke et større område, bidrar de til å skape positiv kontakt med ungdommen på en litt annen måte.

Viktig informasjon

– Vi dro i gang et kick-off blant annet for å få litt informasjon fra politiet ved sesongstart. Det er viktig å diskutere hvilken nytte de kan ha av oss og samtidig få vite hvor de ønsker vi skal kjøre, slik at vi dekker litt andre områder enn det de vandrende natteravnene gjør, sa Rune Olsen, leder av MC-ravnene i Oslo, like før de startet på kjøreturen fra Universitetsgata.

Det å få vist seg fram, ikke minst for å øke rekrutteringen til MC-gruppa, er som sagt også viktig. Han kunne ha tenkt seg at enda flere hadde møtt opp, men var likevel fornøyd med dagen og det de oppnådde.

Rekruttering: Kjører du MC og kan tenke deg å bli med på MC-ravning i Oslo, håper Rune Olsen at du tar kontakt med Natteravnene.

Gatelangs dykker ned i arkivet og presenterer artikler som sto på trykk ti år tilbake i tid, den gang bladet het «Respekt». Saken under er hentet fra det 14. bladet som ble utgitt, nr. 2 – juni 2008. (Første nummer kom ut i juni 2002.)

Hvem har ansvaret for at unge drikker?

Rusmidler som alkohol og narkotika blir en naturlig del av unges liv etter hvert som de tar skritt for skritt mot voksentilværelsen,

Mange gremmes over ungdoms rusbruk. Men kan vi med rette bebreide dem når vi voksne er rollemodellene deres? Problematikken rundt blant annet debutalder, mengde og vaner er mange.

Historisk sett har rus vært både hellige handlinger og synd, avhengig av tid, sted, regime og religion. Rusmidler og framstilling og bruk av slike, har derfor stadig vært underlagt en viss kontroll, som enten har vært av religiøs eller verdslig art.

Uten at vi kanskje er klar over det, er vi de unges forbilder, og de tar vaner og uvaner etter oss. Skal vi innrømme at vi drikker for å få en positiv rusopplevelse, og dermed innse at unge mennesker gjør det samme? Hva så med det forebyggende arbeidet? Bli det dobbeltmoral å prøve å hindre unge i å drikke, eller er det et reelt forsøk på å unngå flatfyllya?

En fersk undersøkelse viser at bare to prosent av befolkningen i Norge aksepterer at 14- og 15-åringer drikker alkohol. Kanskje er totalavhold for alle under 18 år det letteste å forholde seg til for alle parter? Bare 20 prosent av oss aksepterer at foreldre skjenker alkohol til ungdom hjem-

HVEM HAR ANSVARET for at unge drikker?

Rusmidler som alkohol og narkotika blir en naturlig del av unges liv etter hvert som de tar skritt for skritt mot voksentilværelsen. Mange gremmes over ungdoms rusbruk. Men kan vi med rette bebreide dem når vi voksne er rollemodellene deres? Problematikkene rundt blant annet debutalder, mengde og vaner er mange.

Historisk sett har rus vært både hellige handlinger og synd, avhengig av tid, sted, regime og religion. Rusmidler, og framstilling og bruk av slike har derfor stadig vært underlagt en viss kontroll, som enten har vært av religiøs eller verdslig art.

Uten at vi kanskje er klar over det, er vi de unges forbilder, og de tar vaner og uvaner etter oss. Skal vi innrømme at vi drikker for å få en positiv rusopplevelse, og dermed innse at unge mennesker gjør det samme? Hva så med det forebyggende arbeidet? Bli det dobbeltmoral å prøve å hindre unge i å drikke, eller er det et reelt forsøk på å unngå flatfyllya?

En fersk undersøkelse viser at bare to prosent av befolkningen i Norge aksepterer at 14- og 15-åringer drikker alkohol. Kanskje er totalavhold for alle under 18 år det letteste å forholde seg til for alle parter? Bare 20 prosent av oss aksepterer at foreldre skjenker alkohol til ungdom hjemme, før de når den lovlig aldersgrensen. Mon tro om disse 20 prosentene er blant dem som får poden inn døra i overstadig beruset tilstand?

me, før de når den lovlig aldersgrensen. Mon tro om disse 20 prosentene er blant dem som får poden inn døra i overstadig beruset tilstand?

Fem råd for en tryggere bytur

- Ikke ta pirattaxi
- Ikke hør på musikk om du går alene nattetid
- Oppsøk opplyste gater på hjemturen
- Vær observant og våken
- Forsøk å ta følge med venner, når det er mulig

Natteravnenes tips for en tryggere og hyggelig bytur:

- Hold sammen – pass på hverandre og ikke la noen være alene.
- Planlegg hjemreisen:
Sjekk busstider, ha reservepenger til drosje og ha en god backup-plan (for eksempel overnattingsmuligheter hos venner, avtalt hjemkjøring, ha strøm på mobiltelefonen).
Unngå mørke og lite trafikkerte områder. Velger du å gå hjem – gå i opplyste og befolkede gater.

HVOR ER PARAPLYEN?

Hvor i Norge befinner natteravnparaplyen seg på dette bildet? Vet du svaret? Send en mail til: gatelangs@natteravnene.no innen 1. august, så er du med i trekningen av en fin premie.

Løsning i forrige nummer var: Hemsedal i Buskerud.

Følg også vår konkurranse på Facebook.

Med jevne mellomrom stiller vi samme spørsmål der. Lik siden vår «Natteravnene» og følg med på «Paraplyens vandring» og aktuelle saker.

Natteravnene takker gode samarbeidspartnere:

Stanley Security AS
som gir oss gratis
alarmtjeneste,
parkering med mer.

Joh. Johannson
som gir oss
gratis kaffe.

Egon Karl Johan
www.egon.no/restauranter/karl+johan
Som spanderer pizza
under vandring

Hafslund ASA
som bidrar med
engasjement og
økonomisk støtte

Når krig hindrer utdanning

«One child, one teacher, one book, one pen can change the world.» Dette er et sitat av Malala Youstafzai, en 20 år gammel menneskerettighetsaktivist. Hun er spesielt engasjert i kampen for jenters rett til utdanning.

Dette sitatet speiler virkeligheten på mange måter. Utdanning som et nøkkelgode, har kraften til å forandre hele verden. Dessverre er det i dag flere barn som står uten utdanning. Spesielt i krigsherjede land blir utdanning en sjelden vare.

Før dette innlegget beveger seg mot ren pessimisme, må det bli presisert at vi har kommet langt med utdanning. Flere og flere barn får tilgang til utdanning hver eneste dag. Bare i 2016, ga blant annet Redd Barna tilgang til utdanningsprogrammer til over 13 millioner barn. Og dette er kun én organisasjon. Flere organisasjoner og tusenvis av frivillige har gjort utdanning til sitt livs kamp. Likevel – må en nesten ikke bare være pessimistisk noen ganger – men rett og slett realist. Vi må ikke glemme de som er etterlatt.

For per i dag står over 72 millioner barn i grunnskolealder uten tilgang til skole, og tallet er naturligvis ettertrykkelig høyt i konfliktfylte land. Det er ingen tvil om at krig og konflikter er en sterk pådriver i mangelen på utdanning. Krigen i Syria går i sitt åttende år. Og barn står uten utdanning flere steder. Det er 1,5 millioner flyktningbarn i Tyrkia, Jordan og Libanon, og kun halvparten av dem har tilgang til formell utdanning. Dette er over 750 000 barn som har blitt frarøvet en prinsipiell menneskerett; utdanning.

Beveger vi oss til Jemen, sørvest på Den arabiske halvøy, er situasjonen like dystert. Borgerkrigen er aktiv, og ødeleggelsene mange. Spesielt er det barn det går utover. Ifølge en rapport fra UNICEF, har millioner av barn blitt rammet av skoler som har stengt. Når skolen blir stengt, settes utdanningen på pause.

Utdanning for disse barna, er ikke noe som kan bli satt på pause. Dessverre har ikke livet en rewind-knapp. Konsekvensene av mangelen på utdanning er alvorlige, men dessverre er ikke mangel på skolegang den største og mest hastende bekymringen

de har. Lyden av bomber, mangel på mat og utbrudd av ulike sykdommer truer deres hverdag og liv. Og det er spesielt paradoksal at krigen er med på å hindre utdanning og demokrati – når nettopp utdanning og demokrati er det som kan hindre kriger.

Heldigvis er det flere organisasjoner som jobber med å gi barn i krigsrammede land utdanning. Blant annet er UNICEF og Redd Barna sterke aktører. Samtidig har også flere frivillige viet sitt liv for denne saken. Og det er nettopp disse vi trenger flere av. Vi trenger flere som Malala Youstafzai – flere som kjemper for retten til utdanning for barn. Vi trenger mer handling.

Innlegget er skrevet av Nariman Hame (19), medlem av FN-sambandets ungdomspanel. Det er tidligere publisert på deres nettsider 14. mars i år. (Foto: FN-sambandet/Eivind Oskarson).

Nariman Hame er fra Drammen og går på Drammen videregående skole. Hun brenner for likestilling, utdanning og rettighetene til religiøse minoriteter.

Signaturhytten

Sjø eller fjellhytter prosjektert for tøffe norske forhold

VI SKREDDERSYR DIN HYTTEDRØM

Nøkkelferdige hytter / Erstatningshytte

Signaturhytten leverer både tradisjonelle og moderne hytter og fritidsboliger av god kvalitet for bevisste kunder. Vi har solid erfaring med både fjell- og sjøhytter, og har mer enn 30 hyttemodeller enten som byggesett eller nøkkelferdige prosjekt.

signaturhytten.no

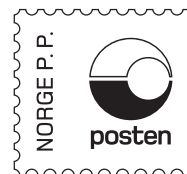
For mer informasjon ta kontakt med
Alf Rune Stangeland på tlf. 916 33 407

TA KONTAKT FOR
EN HYTTEPRAT

Står du nær noen som er i en vanskelig periode i livet? Finn hjelp på

Pårørendesenteret.no

ps PÅRØRENDE SENTERET

Gatelangs

Returadresse:
Natteravnene Oslo
Storgata 28 B
0184 OSLO

Stiftelsen UNI
Gautstadalleen 21, 0349 OSLO

Telefon: 21 09 56 50
www.stiftelsen-uni.no

Et trygt samfunn Stiftelsen UNI støtter organisasjoner med samfunnsansvar

Hvert år deler Stiftelsen UNI ut ca. 30 millioner kroner til verneverdige prosjekter. Styret imøteser søknader som faller inn under stiftelsens formålsbestemmelse.

Stiftelsen UNI behandler søknader løpende gjennom hele året.

Stiftelsen UNI har som ideelt formål å fremme allmenntilgjengelig virksomhet innen skade- og miljøvern, for å bidra til en trygg utvikling i det norske samfunn. Stiftelsens bidrag skal i første rekke være økonomisk støtte til prosjekter og påskjønnelse til institusjoner og enkeltpersoner.

TOYOTA

ALWAYS A
BETTER WAY

YARIS

YARIS HYBRID FRA 224 500,-

Sørlandsparken

Stemmane 2
Tlf.: 38 05 60 00

Toyota Sør AS

www.toyotasør.no

*Inkl. frakt- lev. og reg.omk. 11 900,-. Årsavgift kommer i tillegg. Forbruk blandet kjøring, utslipp CO₂ og NO_x: YARIS HYBRID fra 0,33 l/mil, fra 70 g/km, fra 6 mg/km. Avbildet modell kan ha ekstrautstyr. Vi tar forbehold om trykkfeil.